

Димчо Дебелянов

Победен

Аз пак съм сам и пак ридай
в сърце нестихналата жал
по радости невкусени,
по недостигнат роден край,
в калта захвърлен идеал
и блянове покрусени.

Подирил ясни висини,
в блата разтленни паднах аз
след горско поражение,
и ето кретат слаби дни –
и в секи техен лъх и час
звучи себепрезрение.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6148>]